

Μάρτιος 2013 / Τεύχος 1

έκδοση δρόμου
της αντιφασιστικής συνέλευσης

antifa★selanik

ΟΔΟΣ
ΔΗΜ. ΓΟΥΝΑΡΗ
DEM. GOUNARI

ΠΙΟΑΤ

To antifa ★ selanik είναι μία αντιφασιστική συνέλευση που συγκροτήθηκε και δρά στους δρόμους της Θεσσαλονίκης.

Antifa, γιατί εδώ και κατρά ύπουλευμε συνειδητοποιήσει πως ο φασισμός (με ή χωρίς σβάστικα) έχει απλωθεί σε όλες τις πτυχές της ζωής μας.

Selanik (η τούρκικη ονομασία της Θεσσαλονίκης), γιατί σε πείσμα των ελληναράδων θα υπενθυμίζουμε ότι ο' αυτή την πόλη πάντα ζούσαν άνθρωποι διαφορετικών εθνικοτήτων που ήξεραν να συμβιώνουν και να παλεύουν μαζί.

Δεν έχουμε καμία σχέση και είμαστε εχθρικοί με κόμματα, παπαδαριά, μαφίες (κάθε είδους) και media.

Σε περίπτωση που κάποιος/α ψηθεί να επικοινωνήσει μαζί μας:

antifasln@yahoo.gr

SHEHZAD LUQMAN 17/1 ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
ΔΙΧ ΌΔΕΣ ΤΙΣ ΡΑΖΟΙΟΖΙΚΕΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ...
ΜΙΣΟΣ ΤΑΞΙΚΟ

amija ★ selanik

Ο μετανάστης εργάτης **Σαχτζάτ Λουκμάν** δολοφονήθηκε από τις μαχαιριές ελλήνων φασιστών στις 17 Γενάρη στα Πετράλωνα πηγαίνοντας στη δουλειά του.

Ο μετανάστης εργάτης **ΣΙΚ Ντιαγέ** δολοφονήθηκε, κυνηγημένος από τους δημοτόμπατσους την Ιη Φλεβάρη στο Θησείο σε ώρα εργασίας.

Είναι δύο από όλους αυτούς και όλες αυτές που ζουν και αναπνέουν «αόρατοι» στους δρόμους. Ζουν και αναπνέουν δουλεύοντας στα κάτεργα των ντόπιων αφεντικών. Ζουν και αναπνέουν φυλακισμένες πίσω από τις γρίλιες των μπουρδέλων και των νοικοκυριών. Ζουν και αναπνέουν πουλώντας την πραμάτεια τους για να τα βγάλουν πέρα - ενάντια στους εκβιασμούς των μπάτσων και των μαφιών που τους σπρώχνουν προς «θέσεις εργασίας» στο οργανωμένο έγκλημα.

Είναι δύο από όλους αυτούς τους απαγορευμένους εργάτες και τις εργάτριες που αντιμετωπίζουν τη βίαιη υποτίμηση των ζωών τους: τις σφαίρες των λιμενικών και το φράκτη στον Έβρο, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, τον Ξένιο Δία και τα βασανιστήρια στα τμήματα, τα ρατσιστικά πογκρόμ και τα μαχαίρια των φασιστών, τη συνένοχη σιωπή και το ρατσισμό των μικροαστών. Για το κράτος και τις στατιστικές του είναι δύο ακόμα «παραπλευρες απώλειες», δύο ακόμα «μεμονωμένα περιστατικά»... Γνωρίζουμε καλά ότι ο πόλεμος αυτός στρέφεται ενάντια στο σύνολο της πολυεθνικής εργατικής τάξης.

Δεν γελιόμαστε. Είναι δύο ονόματα ανάμεσα σε χιλιάδες άλλα, εξίσου δύσκολα αλλά εντελώς άγνωστα. Είναι όλοι αυτοί και όλες αυτές που έχουν διασχίσει με τα πόδια μέρη που ποτέ δεν έχουμε φανταστεί, που εξεγείρονται στα κέντρα κράτησης, που δίνουν ζωή στις πλατείες και τους δρόμους όλων των πόλεων αυτού του κόσμου, που μαθαίνουν να ξεφεύγουν από τους αστυνομικούς ελέγχους κάνοντας πράξη την αλληλεγγύη, που μαθαίνουν να επιβιώνουν συλλογικά μέσα στις πιο σκληρές συνθήκες, που μαθαίνουν ποιοι είναι οι εχθροί τους - απέναντι σε ποιους οργίζονται και ποιους μισούν.

ΟΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΕΡΓΑΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΑΔΕΡΦΙΑ ΜΑΣ!
ΜΙΣΟΣ ΤΑΞΙΚΟ

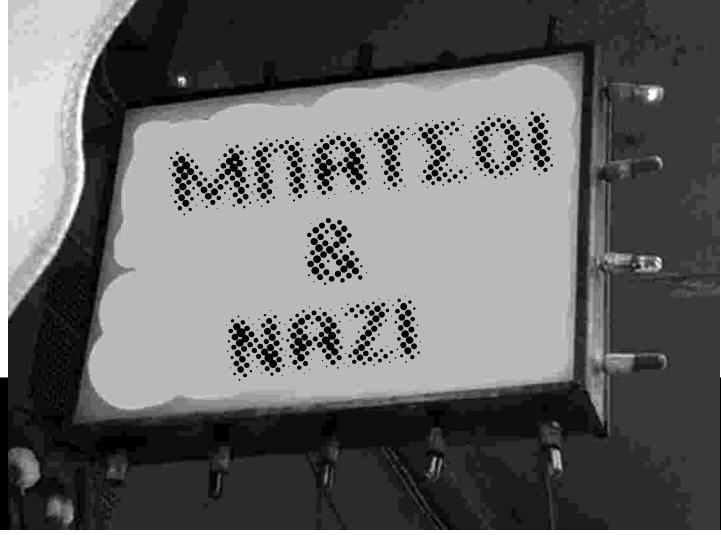
ΤΟ ΙΔΙΟ ΜΑΓΑΖΙ...

Η επίσημη αντιμεταναστευτική πολιτική του κράτους με την κωδική ονομασία «Ξένιος Ζευς» μοστράρει από τον Αύγουστο και μετά τα αποτελέσματά της σε εβδομαδιαία βάση. Μοστράρει σε αριθμούς όλη τη βαρβαρότητα και τον κυνισμό του κράτους και των θεσμών του. Επιδεικνύει μέσα από τα media αυτό που είναι ο διακαής πόθος κάθε σκατόμυαλου φασίστα: τις συλλήψεις των μεταναστών χωρίς χαρτιά και τις φυλακίσεις τους στα στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Όσοι πίσω από αυτήν την επιχείρηση βλέπουν την «καταπολέμηση της εγκληματικότητας» έχουν ήδη βυθιστεί στο βούρκο του ρατσισμού. Ως υπαίτιο για την κρίση και τη φτώχεια δείχνονται οι πιο φτωχοί ανάμεσα μας, οι φτωχοδιάβολοι στους δρόμους, με βασικό στόχο να αποκρύπτονται συστηματικά τα δυσανάλογα μεγαλύτερα εγκλήματα της τάξης των αφεντικών.

Την ίδια στιγμή το κράτος βάζει μπροστά τους φασίστες της χ.α. να κάνουν «ανεπίσημα» όλα όσα δεν μπορεί να κάνει

το ίδιο με «επίσημο» τρόπο. Αυτά τα καθάρματα ανεβάζουν την ένταση και το επίπεδο της βίας στο δρόμο: αναποδογυρίζουν πάγκους στις λαϊκές, επιτίθενται σε απεργίες και κάθε είδους αγώνες, κυνηγούν και μαχαιρώνουν μετανάστες, δολοφονούν. Σε πλήρη συγχρονισμό με την αστυνομία και τον Ξένιο Δία παίζουν το ρόλο του λαγού. Οι φασίστες καθορίζουν την ανεπίσημη ατζέντα της δημόσιας τάξης (και όχι μόνο) και πληρώνονται καλά για αυτή τη δουλειά. Στο καπάκι, η αστυνομία και άλλοι θεσμικοί φορείς κάνουν και καλά πως ενοχλούνται και τους κυνηγάνε αναλαμβάνοντας την επίσημη διαχείριση της κατάστασης. Αυτός ο λαγός, λοιπόν, τρέχει ολοένα και πιο (ακρο)δεξιά! Η επιβολή της τάξης ξεφεύγει ολοένα και συχνότερα από τα όρια της ίδιας της αστικής νομιμότητας. Με αυτόν τον τρόπο ο κρατικός σχεδιασμός του νέου ολοκληρωτισμού εμφανίζεται ανεστραμμένα σαν «επιθυμητές παρεμβάσεις».

Παράδειγμα: στις 6 Φλεβάρη φασίστες της χ.α. εισέβαλαν στο νοσοκομείο της Τρίπολης για να εντοπίσουν και να διώξουν μετανάστριες αποκλειστικές νοσοκόμες χωρίς χαρτιά. Η φασιστο-διοικήτρια του νοσοκομείου Σιουρούνη τους καλοδέχθηκε. Έδωσε, μάλιστα, και κοινή συνέντευξη τύπου ζητώντας «δουλειά για ελληνίδες». Στη συνέχεια, με απόφαση του υπουργού υγείας Λυκουρέντζου έχασε τη θέση της διοικήτριας. Στο τέλος του Φλεβάρη ο ίδιος υπουργός ανακοινώνει «νέους κανόνες» για τις αποκλειστικές νοσοκόμες φωτογραφίζοντας τις μετανάστριες εργάτριες χωρίς χαρτιά. Με τα δικά του λόγια: «...κάθε ελληνίδα και κάθε έλληνας έχει νόμιμη άδεια εργασίας στη χώρα μας. Υπήκοοι τρίτων χωρών για να εργαστούν θα πρέπει να ευρίσκονται καταρχήν νομίμως και δεύτερον να έχουν και τη δυνατότητα της άδειας εργασίας...». Έχουν δίκιο να χαίρονται οι φασίστες ότι το κράτος ακολουθεί τη δικιά τους ατζέντα, γιατί ακριβώς αυτό είναι που συμβαίνει!

Όσον αφορά τη δημόσια τάξη τα πράγματα είναι πιο ξεκάθαρα: Μπάτσοι και ναζί είναι το ίδιο μαγαζί όπως λέει και το σύνθημα. Οι επιχειρήσεις σκούπα και τα πογκρόμ, οι εκκενώσεις των μπάτσων σε κατειλημμένα κτίρια από άστεγους (ντόπιους ή μετανάστες), οι πρόσφατες επιθέσεις στις πολιτικές καταλήψεις και ένα κάρο αικόμα διάσημες ή λιγότερο γνωστές επιχειρήσεις της δημόσιας τάξης και των φασιστών δουλεύουν οργανωμένα διασφαλίζοντας τα συμφέροντα και τα κέρδη των αφεντικών. Τα αφεντικά βάζοντας μπροστάρηδες τους μπάτσους και τους φασίστες έχουν φανερώσει για τα καλά τις προθέσεις τους. Οχυρώνονται πίσω από τη δημόσια τάξη και τα τσιράκια της. Και με αυτόν τον τρόπο φανερώνουν, άθελά τους, ότι φοβούνται.

**ΘΕΠΟΥΝ ΝΑ ΣΠΕΙΡΟΥΝ ΤΟ ΦΟΒΟ
ΚΑΙ ΤΗ ΜΙΖΕΡΙΑ...**

ΘΑ ΘΕΡΙΣΟΥΝ ΤΟ ΤΑΞΙΚΟ ΜΙΣΟΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΡΗ ΜΑΣ!

Ο ΞΕΝΙΟΣ ΔΙΑΣ ΕΧΕΙ ΡΙΖΕΣ Σ' ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΤΟΠΟ

Για πολλούς έμοιαζε με σενάριο επιστημονικής φαντασίας, τώρα όμως είναι γεγονός. Οι παρακρατικές ακροδεξιές συμπορίες, νομιμοποιημένες από το κοινοβούλιο, ανοίγουν πολιτικά γραφεία και κυκλοφορούν στους δρόμους με τις πλάτες του επίσημου κράτους και φυσικά με την ευγενική συνοδεία των φίλων τους των μπάτσων. Οι φασίστες καταλαμβάνουν πλέον σημαντικό κομμάτι της δημόσιας σφαίρας και του μηντιακού χωροχρόνου.

Αυτά τα καθάρματα δεν λειτουργούν από μόνα τους, ούτε εμφανίστηκαν από το πουθενά. Εκτός από τη στήριξη της αστυνομίας, αντλούν τη βασική τους νομιμοποίηση από την ευρεία μάζα των ελλήνων μικροαστών. Αυτό το «πλήθος συμπαραστατών» έχει εξοικειωθεί εδώ και 30 χρόνια με την ακραία εκμετάλλευση των μεταναστών εργατών και εργατριών, χτίζοντας στις πλάτες τους το όνειρο για χρήμα, ιδιοκτησία, καλοπέραση και φτηνή σάρκα (το greek dream τρομάρα τους!)

Όλο αυτά τα χρόνια η υποτίμηση της εργασίας και των ζωών των μεταναστών και των μεταναστριών από σημαντικά κομμάτια της μικροαστικής ελληνικής κοινωνίας μόνο εξαίρεση δεν αποτελούσε. Από τις οικοδομές μέχρι τα χωράφια και από την οικιακή εργασία μέχρι την εξαναγκαστική πορνεία κανένας δεν δίσταζε να ομιλογήσει ανοιχτά και δημόσια ότι εκμεταλλεύόταν με τον πιο άγριο τρόπο μετανάστες εργάτες. Και αυτό συνέβαινε γιατί ακριβώς μια τέτοια εκμετάλλευση ήταν απολύτως νομιμοποιημένη τόσο κοινωνικά όσο και

θεσμικά. Όλοι αυτοί οι ελληναράδες όχι μόνο δεν είχαν να φοβηθούν την κοινωνική κατακραυγή για όσα έκαναν σε βάρος των μεταναστών εργατών και εργατριών, αλλά είχαν και τη στήριξη των γύρω τους στη «δίκαιη» πράξη τους να σκοτώνουν μετανάστες επειδή τους έκλεψαν ένα καρπούζι. Όλοι αυτοί απερίφραστα διαφήμιζαν «προσεχώς βουλγάρες» και όλοι, αφεντικά και πελάτες, γνώριζαν από πρώτο χέρι κάτω από ποιες συνθήκες θιάζονταν αυτές. Κι αν αυτά ακούγονται ίσως μακρινά και ακραία, πόσο άραγε απέχουν από το μέσο έλληνα μικροαστό και τον κύκλο του που θεωρούν ανδραγάθημα τη σεξουαλική παρενόχληση της φιλιππινέζας στο σπίτι και την – με τον τσαμπουκά – μη καταβολή του μεροκάματου σε κάποιον αλβανό που πήραν για μερεμέτια ή κουβαλήματα; Όλος αυτός ο συρρετός βρίκε την ευκαιρία να επικυρώσει με τον πιο βίαιο τρόπο την πραγματοποίηση του πιο μεγάλου πόθου του κάθε μικροαστού: να γίνει κάποια μέρα αφεντικό. Γιατί τα ελληνικά αφεντικά γνωρίζουν καλά πως οι μετανάστες, με την ύπαρξη τους να βρίσκεται σε ένα καθεστώς κρατικά επιβαλλόμενης παρανομίας και με τον κίνδυνο της απέλασης συνέχεια ορατό, δεν θα μπορούσαν να υπερασπιστούν νομικά τους εαυτούς τους. Κι αν ποτέ τύχαινε να γίνει κάποια δίκη ξέρουν καλά πως ελάχιστοι έλληνες έχουν καταδικαστεί για πράξεις εναντίον μεταναστών, από αρνήσεις καταβολής μισθών μέχρι βιασμούς και δολοφονίες...

Τώρα που η εποχή της ευδαιμονίας έχει τελειώσει για όλους αυτούς που έμπρακτα συντέλεσαν στην

υποτίμηση της εργασίας και των ζωών κάποιων Άλλων , δεν μπορούν (ούτε θα μπορούσαν!) να δουν την κρίση σαν αυτό που πραγματικά είναι. Δεν αντιλαμβάνονται την κεντρικότητα της υποτίμησης της εργασίας που ήδη τσακίζει τις ζωές όλων των εργατών και των εργατριών άσχετα από την καταγωγή τους. Αντίθετα, στρέφονται απελπισμένοι σε όσους τους υπόσχονται ότι θα τους διασφαλίσουν τα προϊόντα της λειτασίας των προηγούμενων ετών. Κοιτάνε να πατήσουν επί πτωμάτων μήπως και σώσουν τα δικά τους θλιβερά τομάρια. Τώρα που τα παραδοσιακά κόμμια δεν μπορούν να τους εξασφαλίσουν τις «παροχές» και τις «διευκολύνσεις» του παρελθόντος, στο εκλογικό αποτέλεσμα αποτυπώνεται με ειλικρίνεια το αληθινό πρόσωπο του φασισμού τούτης εδώ της κοινωνίας των μικροαστών.

Όλοι αυτοί:
φασίστες, μπάτσοι, αφεντικά, ξεφτίλες
ρατσιστές και πατριώτες μικροαστοί **Θα μας**
βρίσκουν συνέχεια μπροστά τους!

>> ΔΟΥΛΕΙΑ ΣΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ;

Η κρίση γεννάει τέρατα. Στο μεταξύ, τα κόμματα συνεχίζουν να μας καλούν να θυσιαστούμε ή να αγωνιστούμε(!) για τη σωτηρία της πατρίδας σαν έλληνες ενάντια στην τρόικα, τους γερμανούς, τη «μαντάμ» Μέρκελ... Έχουμε δει τους πάντες (αριστερούς και δεξιούς) να προσπαθούν να μας πείσουν ότι σύσσωμος ο ελληνικός λαός πλήττεται από την κρίση - αφεντικά και πληβείοι όλοι στο ίδιο καζάνι της εθνικής ενότητας. Επιμένουν να μας πρήζουν ότι η κρίση είναι ζήτημα εθνικό...

Εμείς από τη μεριά μας βλέπουμε και ζούμε την κρίση πρώτα και κύρια σαν επίθεση των αφεντικών με σκοπό την υποτίμησή μας. Η εργατική τάξη, ντόπιοι και μετανάστες, αμειβόμαστε με ολοένα και λιγότερα, ενώ οι συνθήκες δουλειάς συνεχώς και χειροτερεύουν. Από την άλλη, τα πραγματικά ποσοστά της ανεργίας έχουν πάει βόλτα στα Ιμαλαία, ενώ όσοι έχουν δουλειά αντιμετωπίζονται σαν σουπερ-τυχεροί. Κωλόφαρδοι, δηλαδή, που δουλεύουν με μισθούς πείνας. Την ίδια στιγμή οι απεργίες μπαίνουν ουσιαστικά σε καθεστώς απαγόρευσης. Όποιοι τολμούν να ξεκινήσουν απεργία επιτάσσονται, δηλαδή επιστρατεύονται και όσοι σηκώνουν κεφάλι και διαμαρτύρονται έχουν να αντιμετωπίσουν τη «μηδενική ανοχή στην ανομία» και τους ντοπαρισμένους μπάτσους. Σε αυτούς τους καιρούς, μόνο όσοι έχουν συμφέρον δεν βλέπουν τη στυγή ταξική εκμετάλλευση ή όσοι φοράνε τα παραμορφωτικά γυαλιά των ιδεολογιών που επιδιώκουν την ηθική και τη συναισθηματική μας εξαθλίωση.

Υπάρχουν ειδών-ειδών ιδεολογίες που είναι για πέταμα, αλλά το βραβείο παίρνουν οι γνωστοί θλιβεροί τραμπούκοι που αποφάσισαν να επαναλάβουν για μια ακόμη φορά το ίδιο ηλίθιο ρεφραίν. «Δουλειά στους έλληνες» λένε οι μαφιόζοι και «προσφέρουν» 300 και 400 ευρώ με απλήρωτες υπερωρίες και σαββατοκύριακα, χωρίς ένσημα εννοείται. Αποδεικνύουν για μια ακόμη φορά αυτό που πραγματικά είναι: οι γελοίοι λακέδες των ντόπιων αφεντικών.

Τα αφεντικά και τα τσιράκια τους μας θέλουν φτηνούς. Όχι μόνο στην τσέπη, αλλά πρώτα και κύρια στο μυαλό και στην καρδιά. Με το «δουλειά στους έλληνες» απευθύνονται σε όσους έχουν θάψει προ πολλού την αξιοπρέπεια τους σε κάποια χωματερή, στους μισάνθρωπους και τους μνησίκακους που καλύπτονται από εθνικές σημαίες για να κρύψουν την ξεφτίλα τους.

Όσοι επιδιώκουν το κομμάτιασμα της πολυεθνικής εργατικής τάξης και μας θέλουν να τρωγόμαστε μεταξύ μας για ψίχουλα δεν πρόκειται να σταματήσουν μέχρι να μας κάνουν να δουλεύουμε τσάμπα. Άλλωστε τα στρατόπεδα συγκέντρωσης για τους μετανάστες εργάτες ακριβώς αυτό επιδιώκουν.

Από τη μεριά μας, γνωρίζουμε από πρώτο χέρι ότι όπου κι αν ζούμε η ταξική εκμετάλλευση θα είναι εκεί να μας περιμένει. Όσο αυτό συμβαίνει, εμείς θα απαντάμε:

Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΠΑΓΙΔΑ

ΟΙ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΠΑΤΡΙΔΑ!

>> On amazon

Στη θυγατρική της εταιρείας διαδικτυακών πωλήσεων amazon στο Μόναχο δουλεύουν 8000 εργάτες και μερικές ακόμα χιλιάδες εποχικών εργατών και εργατριών. Η amazon, λοιπόν, του Μονάχου «προσέλαβε» την εταιρεία security HESS, που το όνομά της παραπέμπει στον Rudolf Hess, που ήταν «αντιπρόδρος» του ξίτλερ στη ναζιστική γερμανία. Ο διευθυντής αυτής της εταιρείας security είναι γνωστός για τις σχέσεις του με νεοναζί χούλιγκανς. Οι σεκιουριτάδες που δουλεύουν για αυτήν μοστράρονται ως νεοναζί διαθέτοντας και τα ανάλογα διακριτικά στην αμφίσεή τους. Το έργο της εταιρείας security ήταν πολύ συγκεκριμένο: Ο εκφρισμός των εργατών και των εργατριών που προσλαμβάνονται ως εποχικοί από την amazon σε περιόδους μεγάλης ζήτησης των προϊόντων της.

Η Hess security ανέλαβε να επιτηρεί τους ξενώνες όπου η amazon στεγάζει τους εποχικούς εργάτες, που έρχονται από διάφορες χώρες της ευρωπαϊκής ένωσης για να δουλέψουν. Ανέλαβε να τους τονίζει ξεκάθαρα ποιος είναι το αφεντικό.

Σας φαίνεται καθόλου περίεργο αυτό; Νεοναζί που φτιάχνουν βιογραφικό με επιθέσεις και εκφρισμούς απέναντι σε μετανάστες εργάτες; Δεν έχουμε καμία αμφιβολία: τέτοιοι τύποι φτιάχνουν καριέρα μπράβου και ακολουθούν μία λαμπρή σταδιοδρομία ως σκυλιά των αφεντικών.

Οι θέσεις του πορτιέρη, του σεκιουριτά, του μπάτσου είναι για αυτούς εξασφαλισμένες. Τα αφεντικά, μικρά και μεγάλα, το γνωρίζουν καλά ότι αυτά τα καθάρματα ειδικεύονται σε τέτοιες «δουλειές».

Από το παρακμιακό μαγαζί της γειτονιάς σας μέχρι το μεγαλύτερο διαδικτυακό κατάστημα οι σκατόφατσες των φασιστών αποδεικύνονται το ίδιο χρήσιμες για τα αφεντικά και αμείβονται καλά για τις υπηρεσίες τους. Ακόμα και στη γερμανία που τυπικά, λόγω της ιστορίας της, έχει την πιο σκληρή νομοθεσία απέναντι στους νεοναζί. Όμως, δεν είναι θέμα νόμων ή «ιστορικής προσβολής»... Τα αφεντικά από κοινού με τους φασίστες μπράβους τους επιδιώκουν να τσακίσουν κάθε δυνατότητα εργατικής αντίστασης, ώστε να διασφαλίζουν τα κέρδη τους.

Αν οι κοινωνικές μας ανάγκες είναι άνομες, τότε με το κεφάλι ψηλά θα τις υπερασπιστούμε!

Είναι νόμιμο να πληρώνουμε κάθε μήνα το νοίκιο στους ιδιοκτήτες των σπιτιών μας!

Είναι νόμιμο, αν είσαι άστεγος, ντόπιος ή μετανάστης, να σε τσουβαλιάζουνε και να τις τρως από τους μπάτσους!

Είναι νόμιμο να πληρώνουμε για να κοινωνικοποιηθούμε και να διασκεδάσουμε στα μαγαζιά!

Είναι νόμιμο κάθε πτυχή της δημιουργικότητάς μας να καταναλώνεται σαν χόμπι!

Είναι νόμιμο να ζούμε ο καθένας και η καθεμιά στη μοναξιά και στο άγχος της ατομικής επιβίωσης!

Είναι νόμιμο (και συνηθισμένο) να γίνεσαι τριάντα χρονών και να ζεις με τους γέρους σου!

Γνωρίζουμε καλά πως ότι κινείται έξω από τους νόμους του εμπορεύματος είναι άνομο. Είναι άνομο για τα αφεντικά της διασκέδασης και του «ελεύθερου χρόνου», είναι άνομο για τους ιδιοκτήτες αικινήτων. Είναι άνομο για όσους συστηματικά λεηλατούν τις ζωές μας με τον πιο αντικοινωνικό τρόπο! Όλοι αυτοί είναι που βάζουν τη δημόσια τάξη να καθαρίσει για λογαριασμό τους. Πιο συγκεκριμένα, η επίθεση στις πολιτικές καταλήψεις είναι και μια ακόμα επίδειξη μηδενικής ανοχής απέναντι σε οτιδήποτε επιχειρεί το ανταγωνιστικό κίνημα για να αντισταθεί στη βαρβαρότητα και το φασισμό.

Τώρα που η κρίση, μέσα από την υποτίμηση της εργασίας, μας πετάει έξω από τα προκαθορισμένα μονοπάτια του εμπορεύματος, τώρα είναι η ώρα να φωνάξουμε ξανά δυνατά, σαν μια γροθιά:

ΚΑΤΑΛΗΨΗ!

Γιατί εκεί βρίσκουμε στέγη για να ζήσουμε, ενάντια στη λεηλασία μας από τους ιδιοκτήτες αικινήτων και βρίσκουμε λύσεις συλλογικές στα ζητήματα της καθημερινής επιβίωσης.

Γιατί οι κοινωνικές μας ανάγκες για συλλογικότητα, κοινωνικότητα και διασκέδαση δεν χωράνε στα μαγαζιά και δεν γουστάρουμε να εμπορευματοποιηθούν.

Γιατί η συλλογική αυτοαξιοποίηση της δημιουργικότητας και των δυνατοτήτων μας είναι το πρώτο βήμα για τη συλλογική μας ανατίμηση, πρώτα και κύρια τη διανοητική.

antifa LYRICS

«Για μένα hip hop είναι
ένα ταξίδι σ' ένα μέρος
που βασιλεύει η
ελευθερία, η αλληλεγγύη,
η ισότητα. Είναι ένας
ακόμα τρόπος να
αγωνίζομαι για τον κόσμο
που ονειρεύομαι, ένας
τρόπος να φωνάζω και να
αγωνίζομαι»

από συνέντευξη του Παράξενου στο άρθρο
«Δρόμοι του hip hop στην Αθήνα»,
περιοδικό Barricada #20

«[...] Κι όταν ήρθε η ώρα το φεγγάρι να κρυφτεί,
ο χρόνος ντυμένος νεράιδα του 'κλεψε το όνειρό του,
ένιωσε τον ήλιο να του καίει τα μάτια,
καθώς λυπημένος του χάιδευε το πρόσωπό του...

Ο αέρας μύριζε λίγο διαφορετικά,
σα να 'ταν άρρωστος και μολυσμένος από χημικά.

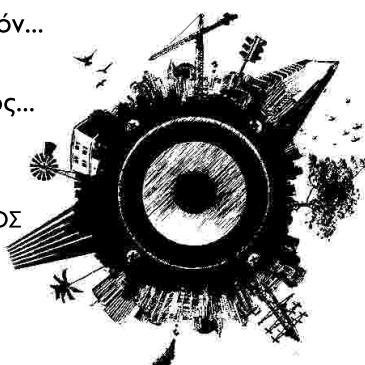
Είχαν πολλά παλάτια εκεί, τσιμεντένια,
χτισμένα κολλημένα το ένα πάνω στο άλλο, στριμωγμένα.

Οι άνθρωποι δε μιλάγαν πολύ,
περπατάγαν και κοιτάζαν τη γη,
σαν κάτι να τους είχει συμβεί,
σαν κάτι μονίμως να τους κυνηγάει
κι αυτοί τρέχουν μέρα-νύχτα γι' αυτά που ζητάει.

Ολομόναχος περιπλανιόταν με μια σκέψη:
να βρει μια άκρη, λεφτά να μαζέψει,
πίσω να επιστρέψει,
μα δουλειά δεν είχε γι' αυτόν...

Ήταν ξένος,
ήταν άσχημος και βρώμικος...
έτσι του 'παν [...]»

«Έχεις νιώσει ποτέ σου μετανάστης» - ΠΑΡΑΞΕΝΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ...

ΑΠΕΥΘΥΝΟΜΕΝΟΣ ΣΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΠΟΥ ΓΡΑΦΟΥΝ
ΤΟΥΣ ΘΕΣΠΕΣΙΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥΣ, ΤΟΥΣ
ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ ΕΝΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙ (ΣΕ ΣΤΥΛ ΡΩΣΙΚΗΣ ΡΟΥΛΕΤΑΣ)

